

РЕШЕНИЕ

№ 2271

гр. Варна, 22.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 19 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Кристиана Кръстева

при участието на секретаря Теодора К. Кирякова
като разгледа докладваното от Кристиана Кръстева Гражданско дело № 20223110107209 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по предявен от В. Ц. О., ЕГН ***** с адрес г***** срещу ЗД „БУЛ ИНС“ АД, ЕИК 831830482 със седалище и адрес гр. София, р-н "Лозенец", ул."Джеймс Баучер" № 87 иск с правно основание чл. 432, ал.1 КЗ за осъждане ответника да заплати на ищеца сумата от **1504,99лева** /след допуснато изменение по реда на чл.214 ГПК в о.с.з./, представляваща обезщетение за претърпените имуществени вреди на „Киа Сийд“ с рег. № *****, настъпили вследствие на ПТП реализирано на 12.03.2022г. в гр. Варна по вина на водача на л.а. „Ауди А3“ с рег. № ***** застрахован при ответника по договор за застраховка «Гражданска отговорност», вкл. следните увреждания – облицовка задна броня с отвори за датчици за парктроник, PVC основа задна броня, абсорбер в задна броня, кора подзадна броня средна, основа задна броня лява стойка, водач под стоп ляв, водач задна броня, ляв PVC, PVC подкалник заден ляв, престилка задна и водач задна броня среден, считано от датата на подаване на исковата молба - 03.06.2022г. до окончателното изплащане на сумата.

Ищецът основава исковата си претенция на следните фактически твърдения: Собственик е на л.а. „Киа Сийд“ с рег. № *. На 12.03.2022г. в гр. Варна, на ул. „Андрей Сахаров“ е възникнало ПТП, като до като изчаквал образуваната колона от автомобили да потегли в посока от бул. Вл.Варненчик към бул.Сливница бил ударен отзад от л.а. „Ауди А3“ с рег. № *. За инцидента е съставен и подписан двустранен протокол, от който е видно че виновен за настъпване на ПТП е лек автомобил „Ауди А3“ с рег. № * както и че за посочения автомобил е налице задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответното дружество ЗД „БУЛ ИНС“ АД съгласно полица №*, която е била действаща към датата на възникване на ПТП. Вследствие на възникналото ПТП са налице увреждания по лек автомобил „Киа Сийд“ с рег. № *, собственост на ищеца. Поради това лекия автомобил е представен за оглед пред застрахователната компания на виновния водач - ЗД„БУЛ ИНС“ АД, за образуване на щета, оглед на автомобила и изплащане на дължимото се застрахователно обезщетение.

Образувана била застрахователна щета № ***** като е извършен оглед на автомобила от застрахователя, като се установяват следните увреждания по автомобила: облицовка задна броня с отвори за датчици за парктроник, PVC основа задна броня, абсорбер в задна броня, кора подзадна броня средна, основа задна броня лява стойка, водач под стоп лев, водач задна броня, лев PVC, PVC подкалник заден лев, престилка задна и водач задна броня среден. Като застрахователно обезщетение получил сумата от 540лева. Ищецът твърди, че след извършено проучване сред сервиси в гр. Варна за стойността на ремонта, необходим да бъдат отстранени щетите по автомобила установил, че необходимата сума е по-голяма от размера на изплатеното застрахователно обезщетение. Средната пазарна стойност за отстраняване на щетите е в размер на 3000лв., при заплатена от страна на застрахователната компания сума в размер на 540лв., като е налице е разлика на размер на 2460лв. Ето защо, понастоящем претендира застрахователно обезщетение в този размер, действително необходим по възстановяване автомобила в състоянието от преди, като сумата заявява в частичен размер, ведно със законната лихва считано от считано от датата на депозиране на исковата молба в съда до окончателно изплащане на задължението. Искането е за уважаване на исковата претенция и присъждане на разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника, с който искът се оспорва по основание и размер. Оспорва се механизмът на ПТП, като счита, че представените по делото доказателства нямат установителен характер по отношение начина на настъпване на ПТП. Единственото доказателство за механизма, което ангажира ищеца е съставения по случая Двустранен констативен протокол за ПТП от 12.03.2022г., който не се ползва с материална доказателствена сила, доколкото същият представлява частен документ без официална удостоверителна сила. Оспорва се вината и противоправното деяние на водача на лек автомобил „Ауди А3“ с рег. № ***** описани в представения Протокол за ПТП като, предвид функционалната обвързаност между отговорността за вреди на водача на МПС и неговият застраховател по полица „Гражданска отговорност“, ответникът оспорва да е налице осъществен деликтен фактически състав по отношение на всеки от неговите елементи. Прави възражение за съпричиняване от страна на ищеца за настъпилото ПТП. Счита, че изплатеното застрахователно обезщетение напълно покрива разходите за възстановяване на процесния автомобил и че претендираната с исковата молба сума не отговаря на действителната стойност на причинените щети, а силно завишена. На последно място, ответникът твърди, че увреденото процесно МПС е било в експлоатация повече от 10г. и е било такси, поради което претендираните вреди се дължали предимно на амортизационни процеси. Искането е за отхвърляне на исковата претенция и присъждане на разноски.

В о.с.з. исковата молба се поддържа от пр. представител на ищеца. Ответникът не се представлява, депозирал е писмено становище, с което поддържа отговора си.

Съдът, след преценка на събраните по делото писмени доказателства и по вътрешно убеждение, приема за установено следното от фактическа страна и достига до следните правни изводи:

Фактическият състав на така предявения осъдителен иск е очертан от нормата на чл. 432 КЗ /в сила от 01.01.2016г./ Съгласно чл. 432 КЗ увреденото лице има право да иска обезщетение пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ при спазване изискванията на чл.380 КЗ, т.е. след отправяне на писмена застрахователна претенция и предоставяне на пълни и точни данни за банкова сметка, по която да се извърши плащането. Следователно, за да бъде уважен искът и предвид правилата за разпределянето на доказателствената тежест по настоящия спор, нужно е ищецът да докаже при условията на пълно и главно доказване наличие на валидно застрахователно правоотношение по договор «Гражданска отговорност» между собственика на увреждащия автомобил и ответника, в срока на действие на което е настъпило твърдяното

застрахователно събитие, в резултат и в причинна връзка, с което са причинени твърдяните имуществени вреди, съответно техния размер.

На основание чл. 146, ал.1, т.3 и т.4 ГПК, съдът е обявил за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че между собственика на л.а. „Ауди А3“ с рег. № ***** и ответника е било налице валидно застрахователно правоотношение по договор за застраховка «Гражданска отговорност»; че в срока на действие на застраховката е настъпило на 12.03.2022г. ПТП с участие на застрахования автомобил и този собственост на ищеца, в резултат на което л.а. „Киа Сийд“ с рег. № ***** е увреден, за което ответникът е уведомен и е изготвил опис по щета; че по образуваната щета застрахователят е изплатил застрахователно обезщетение в общ размер на 540лв.

Страните не спорят относно фактите пораждащите претендираното право и следва да се приеме, че ищецът е лице, активно легитимирано по предявения иск, като собственик на увреденото МПС.

От своя страна ответникът, като застраховател по имуществена застраховка гражданска отговорност на виновния водач, е пасивно легитимиран по предявения иск, тъй като и застрахователното събитие е настъпило в срока на застрахователното покритие.

От приетите писмени доказателства се установява следното: На 12.03.2022г. в гр. Варна, на ул. „Андрей Сахаров“ № 2 е настъпило ПТП с участието на л.а. „Киа Сийд“ с рег. № ***** и л.а. „Ауди А3“ с рег. № ***** последният управляван от водача Р. П.. Съставен бил двустранен констативен протокол, в който е документирано, че водачът на л.а. л.а. „Ауди А3“ е ударил в задната част л.а. „Киа Сийд“, при движение в една посока и в същата лента. Протоколът е подписан от двамата участници, като за превозно средство А /виновният/ от водача на застрахования от ответника автомобил. Описани са видими щети и по двата л.а. След като ищецът уведомил ответника за настъпилото ПТП, последният извършил оглед и заснемане на автомобила, след което съставил Опис на щета с № *****., като в опис заключението, били вписани следните увреждания: облицовка задна броня с отвори за датчици за парктроник. При извършен допълнителен оглед на лекия автомобилна 01.04.2022г. били описани като щети още: PVC основа задна броня, абсорбер в задна броня, кора подзадна броня средна, основа задна броня лява стойка, водач под стоп ляв, водач задна броня, ляв PVC, PVC подкалник заден ляв, престилка задна и водач задна броня среден. Ответникът калкулирал щетата и изплатил на ищеца обезщетение в общ размер от 540лева.

Ответникът е оспорил механизма на настъпилото ПТП с твърдения, че двустранния протокол за ПТП няма доказателствена стойност за установените от него факти. С оглед последиците от инцидента и предвид разпоредбите на чл.123, ал.1 от ЗДв.П вр. с чл.125 от ЗДв.П не е налице нормативно установено задължение за органите на КАТ да посещават мястото на ПТП и да съставят протокол за пътното произшествие. В този смисъл съставеният от участниците в ПТП и приложен по делото констативен протокол за ПТП, се ползва със специфична доказателствена сила, тъй като с подписа си водачът на МПС, който е признал вината си за инцидента, всъщност признава с обвързваща сила неизгодни за себе си факти. Отговорността на застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ е функционално обусловена от тази на застрахования водач, поради което следва да се приеме, че изявлението на водача има доказателствена сила и по отношение на застрахователя. Да се приеме противното, респективно да се отрече доказателствената стойност на двустранния протокол за ПТП, означава да се допусне заобикаляне на разпоредбата на чл.125, т.7 от ЗДв.П вр. с чл.125а, ал.1 от ЗДв.П, изискваща при разногласие между участниците в произшествието относно обстоятелствата, свързани с него, да се състави официален документ - констативен протокол за ПТП, изготвен служителите на службите за контрол на МВР, след посещение на място. Ето защо следва извода, че двустранният констативен протокол за ПТП от 12.03.2022г. е годно доказателство за

установяване по отношение на ответника - застраховател, на застрахователно събитие и чия е вината за настъпването му, в случая на водача на „Ауди А3“ с рег. № *****.

Дори да не се възприеме горния извод, анализа на останалите събрани по делото доказателства сочи, че виновният за процесното ПТП водач е именно лицето управлявало автомобила, застрахован при ответника. За установяване механизма на настъпване на произшествието, вида на уврежданията и стойността нужна за отстраняването им, по делото са изслушани и приети заключения на назначена първоначална и повторна тройна САТЕ, както и гласни доказателствени средства.

По искане на ответника е разпитан свидетелят Р. П., участник в ПТП - то, като водач на л.а. „Ауди А3“ с рег. № *****. Показанията му биват кредитирани изцяло относно релевантните за спора факти. От показанията на св. става ясно, че на 12.03.2022г. около 10-10:30часа при добра видимост, е управлявал л.а. „Ауди А3“ с рег. № *****. Движил се по бул. Вл.Варненчик“ по посока бул.“Сливница“ със скорост от 20-30км/ч, тъй като е имало задръстване. Твърди, че не е успял да спре своевременно, тъй като се е разсеял и една секунда преди удара е възприел л.а., намиращ се пред него. Задействал е спирачната система, но не успял да спре и го ударил. По неговия л.а. имало щети по бронята, а по другия - външно била напукана бронята му. Между страните е нямало разногласия и свидетелят - водач на л.а. „Ауди А3“ с рег. № ***** приел, че е виновен за настъпилото ПТП. По тази причина органите на Полицията не били уведомявани за инцидента. Заявява, че колата пред него била спряла заради задръстването и не е била паркирала или спряла за престой на мястото на ПТП – то.

Съобразно заключението на в.л. В. по първоначалната експертиза инцидентът се е осъществил на ул. “Андрей Сахаров“ по посока от бул. Вл.Варненчик“ към бул.“Сливница“. Поради наличие на други превозни средства пред него л.а. „Киа Сийд“ с рег. № ***** е предприел спиране за изчакване освобождаване на пътното платно от колоната от автомобили и в този момент е бил ударен от л.а. „Ауди А3“ с рег. № *****. За л.а. „Киа Сийд“ ударът е в задната част, а за л.а. „Ауди А3“ – ударът е в предната част на превозното средство. Всички констатирани увреждания по л.а. „Киа Сийд“ са в причинна връзка с настъпилото произшествие, като нужната стойност за ремонта по средни пазарни цени е сумата от 2010,92лева. Поради оспорване заключението на това в.л. от ответника, по делото е изслушано заключение на повторна тройна такава. Заключението на в.л. К., М. и В. описва следния механизъм на ПТП: пряк контакт между две ППС движещи се в една посока, като предното МПС намалява скоростта си на движение и спира поради наличие на колона от автомобили пред него на пътното платно, вследствие на което е застигнато и ударено от движещото се зад него второ МПС. Според експертите е налице причинно – следствена връзка между процесното ПТП и настъпилите увреждания по л.а. „Киа Сийд“. Стойността за ремонта по средни пазарни цени е сумата от 2048,55лева. Според вещите лица не е налице „тотална щета“ по см. на КЗ.

По първия спорен въпрос относно механизма на настъпване на ПТП съдът приема следното: Както от показанията на разпитания свидетел, така и от двете експертни заключение следва категорично извод, че ПТП е настъпило в гр. Варна, на ул. “Андрей Сахаров“ по посока от бул. Вл.Варненчик“ към бул.“Сливница“, като поради наличие на други превозни средства пред него л.а. „Киа Сийд“ с рег. № ***** е предприел спиране за изчакване освобождаване на пътното платно от колоната от автомобили и в този момент е бил ударен от л.а. „Ауди А3“ с рег. № *****. За л.а. „Киа Сийд“ ударът е в задната част, а за л.а. „Ауди А3“ – ударът е в предната част на превозното средство. По този въпрос в.л. са единодушни. Изводите си те са базирали на констатираните увреждания по автомобилите. Последните са документирани, както в изготвения двустранен протокол, така и в описа на застрахователя. Тяхното причиняване се намира в причинно- следствена връзка

с въпросното ПТП предвид местоположението им.

Съдът приема за недоказано направеното възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на увредения автомобил. Доказателствената тежест е била на ответника. За да е налице хипотезата на съпричиняване по см. на чл. 51 ЗЗД, нужно е настъпването на вредите да е в причинна връзка с ПТП и поведението на водача за намаляването им. Принципно не всяко поведение на пострадалия, действие или бездействие, дори и когато не съответства на предписаното от закона, може да бъде определено като съпричиняващо вредата по см. на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, а само това, чието конкретно проявление се явява пряка и непосредствена причина за произлезлите вреди. В случая, от събраните по делото доказателства бе установено, че увреденият л.а. е спрял за изчакване освобождаване на пътното платно от колоната от автомобили и не бил паркирал или спрял на платното за престой. Съобразявайки изложеното, настоящият състав приема, че в случая не са налице предпоставките даващи основание да се приеме, че е налице съпричиняване на вредите.

С оглед на всичко изложено, съдът констатира, че поведението на водача на застрахования при ответника л.а. е било противоправно, така както е отбелязано и в изготвения двустранен констативен протокол за ПТП.

При определяне размера на дължимото обезщетение съдът съобразява разпоредбата на чл.386, ал.2 КЗ, според която обезщетението следва да е равно на действително претърпяните вреди към деня на настъпване на събитието, освен в случаите на подзастраховане и застраховане по договорена застрахователна стойност, каквато хипотеза не е налице. Размерът на реалната стойност на вредата в случая следва да се определи по средни пазарни цени към датата на увреждането. Принципът на пълната обезвреда, действащ и по отношение на застрахователя, чиято отговорност е реципрочна на тази на делинквента, изисква обезщетението да се определи в размер на действителната стойност на увреденото имущество. За действителна се смята стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество, а за възстановителна, цената за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество. Това е определението на понятията дадено в разпоредбата на чл. 402 КЗ- възстановителна застрахователна стойност е стойността за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка. Иначе казано, ще се дължи пазарната стойност на увреденото имущество, тъй като това е стойността, срещу която може да се купи друго такова, със същото качество. В този смисъл е и константната задължителна практика на ВКС по чл. 290 ГПК, която макар и формирана при действието на КЗ /отм./ е приложима, тъй като принципът на обезвредата възприет от отменения закон е възпроизведен и в новия закон /пр. решение № 235/27.12.2013г. по т. д. № 1586/2013г. на ВКС, II ТО, решение № 209/30.01.2012г. на ВКС по т. д. № 1069/2010г., II ТО, определение № 156/27.03.2015г. по т. д. № 1667/2014г. на ВКС, II т. о. и други/. Стойността на труда и материалите нужна за отстраняване на уврежданията първото в. лице сочи да е по средни пазарни цени на труд, материали към датата на събитието от 2010,92лева, а в.л. по тройната експертиза, сочат сумата от 2048,55лева. Доколкото стойностите, определени по двете експертизи са изключително сходни, то настоящият състав възприема стойността, приета от в.л. по тройната САТЕ от 2048,55лева, изготвена в състав от три вещи лица. В настоящия случай следва да се приспадне сумата от сумата от 540лева, платено вече застрахователно обезщетение.

Така исковата претенция се явява доказана до заявения размер от 1504,99лева. Исковата сума следва да се присъди, ведно със законната лихва считано от датата на подаване на исковата молба - 03.06.2022г. до окончателното изплащане на определеното обезщетение, така както е било поискано.

По разноските:

Ищецът е представил списък по чл. 80 ГПК, съобразно който претендира 60,20лева - за платена ДТ, 100лева - депозит на вещо лице и адв. възнаграждение в размер на 840лева. Направено е бланкетно възражение за прекомерност на адв. възнаграждение, което е неоснователно предвид, че същото се явява минималното такова, съгласно разпоредбата на чл. ал. 2, т. 2 и т.9, от Наредба № 1/2004г. за минималните размери на адв. възнаграждения. Предвид изхода на спора, разноските в общ размер от 1000,20лева следва да се поемат в цялост от ответника.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс“ АД, ЕИК 831830482 със седалище и адрес гр. София, р-н "Лозенец", ул."Джеймс Баучер" № 87 **ДА ЗАПЛАТИ** на В. Ц. О., ЕГН ***** с адрес г***** сумата от **1504,99лева**, представляваща обезщетение за претърпените имуществени вреди на „Киа Сийд" с рег. № *****, настъпили вследствие на ПТП реализирано на 12.03.2022г. в гр. Варна по вина на водача на л.а. „Ауди А3“ с рег. № ***** застрахован при ответника по договор за застраховка «Гражданска отговорност», вкл. следните увреждания – облицовка задна броня с отвори за датчици за парктроник, PVC основа задна броня, абсорбер в задна броня, кора подзадна броня средна, основа задна броня лява стойка, водач под стоп ляв, водач задна броня, ляв PVC, PVC подкалник заден ляв, престилка задна и водач задна броня среден, считано от датата на подаване на исковата молба - 03.06.2022г. до окончателното изплащане на сумата, **на основание чл. 432, ал.1 КЗ.**

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс“ АД, ЕИК 831830482 **ДА ЗАПЛАТИ** на В. Ц. О., ЕГН ***** сумата от **1000,20лева**, представляваща сторени по делото съдебно- деловодни разноси, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Окръжен съд Варна в двуседмичен срок от връчване препис на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____